

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [fr](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

franceză

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: [en](#).

Swipe to change

Tipuri de profesii juridice

Franța

În această secțiune veți găsi o prezentare generală a diferitelor profesii juridice.

Pentru această versiune lingvistică nu există o traducere oficială.

Puteți accesa aici versiunea realizată cu ajutorul instrumentului de traducere automată. Vă reamintim că traducerea automată servește numai la înțelegerea contextului. Proprietarul acestei pagini nu își asumă nicio răspundere cu privire la calitatea traducerii.

-----română-----bulgarăspaniolăcehădanezăgermanăestonăgreacăcroatăitalianăletonălituanianămaghiarămalteză
olandezăpolonăportughezăslovacăslovenăfinlandezăsuedeză

Profesii juridice – introducere

Judecătorii

Organizarea

În Franța, **magistrații de profesie** (*magistrats*) sunt judecători profesioniști și se împart în două categorii: **magistrați care pronunță hotărâri în instanță** și magistrați care lucrează pentru **parchete** (*ministère public* sau *parquet*). Judecătorii sunt numiți adeseori „magistrați de instanță” (*magistrats du siège*), în timp ce Ministerul Public este reprezentat de „magistrați ai parchetului” (*magistrats du parquet*).

Magistrații de instanță judecă litigiile care le sunt înaintate; rolul **Ministerului Public este de a reprezenta interesul public și de a asigura aplicarea corespunzătoare a legii**. Statutul magistraților intră sub incidența Ordonanței (*ordonnance*) nr. 58-1270 din 22 decembrie 1958 de adoptare a legii organice (*loi organique*) referitoare la statutul magistraților. În temeiul articolului 1 din această ordonanță, judecătorii pot fi numiți magistrați de instanță sau magistrați ai parchetului în diferitele etape ale carierei lor. Acesta este principiul unității corpului judiciar, care a fost reafirmat de către Consiliul Constituțional, în special în decizia sa din 11 august 1993. Toți magistrații sunt membri ai autorității judiciare care apără libertățile individuale prin aplicarea articolului 66 din Constituție. Cu toate acestea, există o serie de diferențe în ceea ce privește normele care reglementează activitatea acestora: magistrații de instanță nu sunt subordonați ierarhic autorității superioare și beneficiază de garanția de inamovibilitate, adică nu pot fi numiți într-un post nou fără acordul lor. Modul în care aceștia sunt numiți diferă, de asemenea: magistrații de instanță sunt numiți cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii (*Conseil supérieur de la magistrature*) sau la propunerea acestuia, în cazul magistraților de instanță de la Curtea de Casație, al prim-președinților curților de apel și al președinților instanțelor; Consiliul Suprem al Magistraturii are, în cele din urmă, competențe disciplinare asupra tuturor magistraților de instanță. Pe de altă parte, magistrații parchetului sunt numiți după consultarea Consiliului Superior al Magistraturii, ministrul justiției fiind responsabil de prezentarea nominalizărilor și de exercitarea competențelor disciplinare.

Majoritatea magistraților sunt **recrutați în urma unui concurs** (*concours*). Pentru a participa la primul concurs deschis studenților, candidații trebuie să dețină o diplomă care să ateste că au absolvit cel puțin patru ani de învățământ superior, până la nivel de master. Candidații care au reușit la concurs sunt numiți judecători stagiați (*auditeurs de justice*) și beneficiază în acest caz de aceeași formare ca cea asigurată de Școala Națională de Magistratură (*École nationale de la magistrature* — ENM) din Franța. Există, de asemenea, posibilități de recrutare directă. La încheierea programului de formare la ENM, judecătorii stagiați sunt numiți, prin decret (*décree*), în cadrul unei instanțe sau al unui parchet.

Pe lângă funcțiile lor judiciare, **șefii de instanță** (președintele și procurorul sau prim-președintele și procurorul general, în funcție de instanță) au, de asemenea, sarcini administrative, de exemplu în ceea ce privește programarea audierilor.

La 1 ianuarie 2018, existau **8 412 magistrați** din care 7 881 își desfășurau activitatea în cadrul instanțelor sau al parchetelor.

Consiliul Superior al Magistraturii

Existența Consiliului Superior al Magistraturii (*Conseil supérieur de la magistrature* — CSM) este prevăzută la **articolul 65 din Constituție**. Legea constituțională din 23 iulie 2008 a modificat structura Consiliului Superior al Magistraturii și competențele acestuia cu privire la numiri și a prevăzut posibilitatea de a fi sesizat de către justițiabili. Astfel, Președintele Republicii nu mai este membru al CSM.

Structura Consiliului Superior al Magistraturii competentă cu privire la magistrații de instanță este prezidată de către prim-președintele Curții de Casație. Aceasta cuprinde, de asemenea, cinci magistrați de instanță, un magistrat din cadrul parchetului, un membru al Consiliului de Stat (*Conseil d'État*) desemnat de Consiliul de Stat, un avocat (*avocat*), precum și șase persoane calificate care nu aparțin nici Parlamentului, nici corpului judecătoresc, nici corpului administrativ. Președintele Republicii, Președintele Adunării Naționale (*Assemblée nationale*) și Președintele Senatului desemnează fiecare câte două persoane calificate.

Structura Consiliului competentă cu privire la magistrații din cadrul parchetului este prezidată de procurorul general (*procureur général*) la Curtea de Casație. Aceasta cuprinde, de asemenea, cinci magistrați din cadrul parchetului și un magistrat de instanță, împreună cu membrul Consiliului de Stat, avocatul și cele șase persoane calificate deja menționate.

Structura Consiliului Superior al Magistraturii competentă cu privire la magistrații de instanță emite propuneri pentru numirea magistraților de instanță la Curtea de Casație, pentru numirea prim-președinților curților de apel (*cours d'appel*) și pentru numirea președinților tribunalelor regionale (*tribunaux de grande instance*). Ceilalți magistrați de instanță pot fi numiți numai pe baza **avizului său conform**.

Această structură acționează în calitate de **consiliu disciplinar** cu privire la magistrații de instanță. În această calitate, aceasta cuprinde, printre alții, magistratul de instanță care aparține structurii Consiliului Superior al Magistraturii competentă în privința magistraților parchetelor.

Structura Consiliului Superior al Magistraturii competentă cu privire la magistrații parchetelor își dă avizul privind numirea acestora. Aceasta își dă avizul și în ceea ce privește măsurile disciplinare luate cu privire la magistrați. În această calitate, pe lângă membrii menționați la articolul 65 alineatul (3), aceasta include magistratul din cadrul parchetului care face parte din structura Consiliului Superior al Magistraturii competentă cu privire la magistrații de instanță.

Parchete (Ministerul Public)

Organizarea

Magistrații din cadrul **Ministerului Public** sunt obligați să acționeze în interesul societății pe care îl reprezintă în cursul asigurării respectării legii.

Cu excepția Parchetului General (*parquet général*) de pe lângă Curtea de Casație, care este separat, parchetele reprezintă în Franța o piramidă ierarhizată aflată sub autoritatea ministrului justiției. Articolul 30 din Codul de procedură penală prevede că ministrul justiției conduce politica în materie de justiție penală stabilită de guvern. Ministrul trebuie să se asigure că această politică este aplicată în mod consecvent în întreaga țară. În acest scop, ministrul poate da instrucțiuni generale magistraților din cadrul Ministerului Public cu privire la politica în materie de justiție penală.

Pe lângă fiecare **tribunal regional** (*tribunal de grande instance*), există un parchet general, condus de un **Procuror al Republicii** (*procureur de la République*) și compus din mai mulți magistrați care îi sunt subordonați din punct de vedere ierarhic. Procurorul Republicii organizează parchetul prin repartizarea sarcinilor și serviciilor între procurorii adjuncți (*procureurs adjoints*), vice-procurori (*vice-procureurs*) și procurori asistenți (*substituts*). Procurorul Republicii care conduce parchetul acționează, la rândul său, sub supravegherea și coordonarea Procurorului General (*procureur général*).

În pofida acestei **structuri ierarhice**, Ministerul Public este considerat o **unitate indivizibilă**: un asistent nu are nevoie de delegare din partea superiorului său pentru a acționa, iar fiecare dintre actele sale angajează întregul Parchet.

Rol și atribuții

Atribuțiile Parchetului constau, în principal, în asigurarea respectării **dreptului penal**. Acesta coordonează **anchetele** și ia toate măsurile necesare pentru urmărirea penală a infracțiunilor sau se asigură că sunt luate măsuri în acest sens. Acesta are libertatea de a decide ce măsuri ar trebui luate în cauzele penale [de exemplu, inițierea unei anchete judiciare preliminare (*ouverture d'une information judiciaire*), trimiterea unei cauze în instanță (*renvoi devant une juridiction de jugement*) sau clasarea dosarului (*classement sans suite*)]. Acesta trebuie să se prezinte la audierea în instanță; magistratul care se prezintă este liber să prezinte observațiile orale pe care le consideră cele mai favorabile pentru buna administrare a justiției (privind faptele, personalitatea celui incriminat și pedeapsa). Parchetul are, de asemenea, sarcina de a asigura executarea pedepselor.

Parchetul este, de asemenea, responsabil de **protecția minorilor** aflați în pericol și are anumite atribuții civile (privind, de exemplu, statutul persoanelor în registrele de nașteri, căsătorii și decese), atribuții administrative (de exemplu, în materie de baruri, presă periodică sau marketing direct) și atribuții comerciale (de exemplu, în legătură cu unele proceduri de insolvență).

Rolul și atribuțiile magistraților de instanță sunt detaliate în pagina privind instanțele de drept comun.

Judecătorii consultanți (*Juges non professionnels*)

Judecători consultanți numiți temporar (*magistrats exerçant à titre temporaire*)

Pentru a aduce administrarea justiției mai aproape de comunitate, un reprezentant al societății civile poate fi recrutat ca judecător consultant temporar (*magistrat exerçant à titre temporaire* - MTT) pentru a oferi asistență temporară sistemului de justiție în temeiul articolelor 41-10 și următoarele din Ordonanța (*ordonnance*) nr. 58-1270 din 22 decembrie 1958 de adoptare a legii organice (*loi organique*) referitoare la statutul magistraților, cu modificările ulterioare.

O caracteristică specifică a acestui rol este aceea că judecătorii consultanți numiți temporar pot, pe durata unui mandat, să exercite atribuții de judecător al tribunalului de primă instanță, judecător al instanței de poliție și/sau asesor în cauzele judecate de un complet format din trei judecători în cadrul instanțelor regionale, desfășurând, de asemenea, o activitate profesională compatibilă cu atribuțiile lor judiciare.

Recenta creștere a numărului de judecători consultanți numiți temporar este o consecință directă a dispariției instanțelor locale (*juges de proximité*), înlocuite inițial printr-o lege din 9 septembrie 2002, în temeiul articolului 15 din Legea nr. 2016-1547 din 18 noiembrie 2016 privind modernizarea sistemului judiciar pentru secolul XXI și al Decretului nr. 2017-683 din 28 aprilie 2017.

Legea organică (*loi organique*) nr. 2016-1090 din 8 august 2016, care a intrat în vigoare la 1 iulie 2017, a fuzionat funcțiile de magistrat local și judecător consultant numit temporar (MTT).

Judecătorii consultanți numiți temporar sunt recrutați în mod regulat pe baza unui dosar de candidatură (mai degrabă decât pe baza unui concurs).

Condiții de acces la funcția de judecător consultant numit temporar

Deținerea cetățeniei franceze, vârsta cuprinsă între 35 și 75 de ani, deținerea de drepturi depline care decurg dintr-o cetățenie, un bun caracter, îndeplinirea tuturor cerințelor naționale privind serviciul militar și aptitudinea fizică pentru îndeplinirea sarcinilor necesare, având în vedere condițiile care pot fi asigurate pentru persoanele cu handicap.

Solicitanții trebuie să îndeplinească, de asemenea, una dintre următoarele condiții:

să dețină o diplomă care să confirme absolvirea a cel puțin patru ani de educație și formare continuă (sau o calificare echivalentă) și să dețină o experiență profesională dovedită de cel puțin șapte ani care să permită exercitarea atribuțiilor judiciare

să fie director* al greiei instanței și să dețină o experiență dovedită de șapte ani în calitate de grefier

să fie funcționar public din categoria A în cadrul Ministerului Justiției** și să dețină o experiență dovedită de cel puțin șapte ani în această funcție

să fie membru sau fost membru al unei profesii juridice sau judiciare reglementate sau al cărei titlu este protejat și să aibă o practică profesională dovedită de cel puțin cinci ani.

Statutul judecătorilor consultanți numiți temporar

Structura Consiliului Superior al Magistraturii competentă în privința magistraților de instanță emite un aviz cu privire la candidații propuși de ministrul justiției.

Judecătorii consultanți numiți temporar, prin decret (*décret*) al președintelui republicii, sunt supuși normelor care vizează judecătorii profesioniști.

Aceștia sunt numiți pentru o perioadă de cinci ani, mandatul poate fi reînnoit o singură dată și nu își pot exercita atribuțiile după vârsta de 75 de ani.

Aceștia pot desfășura o activitate profesională pe lângă atribuțiile lor judiciare, cu condiția ca aceasta să nu fie inclusă în lista activităților incompatibile din dosarul de candidatură.

Atribuțiile judecătorilor consultanți numiți temporar

Judecătorii consultanți numiți temporar au următoarele atribuții:

În cadrul tribunalelor regionale, aceștia audiază litigiile civile și penale în calitate de asesori în cadrul unui complet format din trei judecători. Aceștia pot valida soluționările în cauzele penale în limita a o treime din activitatea instanței care le-a fost impusă. Aceștia își desfășoară activitatea, de asemenea, în cadrul tribunalelor de poliție cu privire la audierea unui număr limitat de cauze din primele patru categorii de infracțiuni rutiere și a cincea categorie pentru amenzi fixe și cu privire la prelucrarea deciziilor de sancționare pentru infracțiunile menționate mai sus.

În cadrul tribunalului de primă instanță, aceștia soluționează cauze civile în limita a o treime din activitatea tribunalului de primă instanță în cadrul căruia sunt repartizați.

Formarea judecătorilor consultanți numiți temporar

Judecătorii consultanți numiți temporar participă la formare teoretică cu durata de zece zile în cadrul colegiului național al magistraturii (ENM).

La decizia Consiliului Superior al Magistraturii, aceștia fac obiectul fie al unei perioade de probă în instanță cu durata cuprinsă între 40 și 80 de zile, într-o perioadă de șase luni, fie al unei perioade de formare în instanță cu durata de 40 de zile, care poate fi redusă în mod excepțional, având în vedere experiența profesională a candidatului.

Remunerarea judecătorilor consultanți numiți temporar

Judecătorii consultanți numiți temporar sunt remunerați pentru serviciile prestate în funcție de perioada lucrată.

Nivelul unitar pentru o perioadă de lucru este de 106,28 EUR brut (conform punctului de indexare pentru salariile din sectorul public la 1 februarie 2017), sub rezerva unui număr maxim de 300 de perioade de lucru pe an.

Judecătorii consultanți numiți temporar nu primesc indemnizații pentru deplasarea de la domiciliul lor la instanța în cadrul căreia sunt repartizați.

Membrii tribunalelor pentru litigii de muncă

Înființate în 1806, tribunalele pentru litigii de muncă sunt tribunale de prim grad de jurisdicție specializate în soluționarea litigiilor individuale care apar între angajați sau ucenici și angajatori în legătură cu contractele lor. Judecătorii (membrii) tribunalelor pentru litigii de muncă provin din industrie și comerț.

Sistemul tribunalelor pentru litigii de muncă se bazează pe ideea că raporturile de muncă, specifice și complexe prin natura lor, necesită examinarea de către un judecător cu experiență în astfel de raporturi, fie în calitate de angajat, fie în calitate de angajator.

Prin urmare, tribunalele pentru litigii de muncă includ în mod necesar un număr egal de reprezentanți ai angajaților și ai angajatorilor (complete comune).

Membrii tribunalului sunt împărțiți în două colegii (angajați și angajatori) și cinci secții specializate (industrie, comerț, agricultură, activități diverse și gestionare).

Cei 14 512 membri își desfășoară activitatea în cadrul a 210 tribunale pentru litigii de muncă din Franța metropolitană și din teritoriile de peste mări și gestionează aproximativ 142 500 de cauze pe an.

Principala lor sarcină este concilierea părților și, în caz contrar, soluționarea litigiilor dintre acestea.

Modalitatea de numire

Începând din 1979, membrii tribunalelor pentru litigii de muncă au fost aleși de colegii lor la fiecare cinci ani prin vot universal direct. Având în vedere scăderea ratei de participare la vot și, în consecință, a legitimității sistemului tribunalelor pentru litigii de muncă, au fost căutate noi metode de numire a membrilor tribunalului.

În consecință, Ordonanța (*ordonnance*) nr. 2016-388 din 31 martie 2016, confirmând natura specifică a sistemului tribunalelor pentru litigii de muncă, a înlocuit votul direct prin numirea la propunerea sindicatelor și a asociațiilor patronale, în urma calculării nivelului de reprezentare a acestora în cursul procedurii instituite pentru evaluarea nivelului de reprezentare a sindicatelor și a organizațiilor patronale.

În prezent, există o rundă generală de numire a membrilor tribunalelor pentru litigii de muncă o dată la patru ani. Numirea se face prin ordin comun (*arrêté*) al miniștrilor justiției și ocupării forței de muncă. Posturile care nu sunt ocupate în timpul mandatului sunt publicate în cadrul rundelor de numiri suplimentare și sunt ocupate prin aceeași procedură ca și în cazul rundelor generale.

Formare

Legea nr. 2015-990 din 6 august 2015 privind creșterea, activitatea și egalitatea de șanse economice a urmărit consolidarea statutului profesional al membrilor unui tribunal pentru litigii de muncă, în special prin introducerea formării inițiale și continue obligatorii.

Astfel, membrii tribunalelor pentru litigii de muncă urmează o formare profesională inițială obligatorie înainte de a-și începe activitatea judiciară, precum și formare profesională continuă.

Formarea profesională inițială este aceeași pentru membrii care reprezintă angajatorii și pentru cei care reprezintă angajații. Aceasta este organizată și furnizată de colegiul național al sistemului judiciar (ENM) și cuprinde mai multe module teoretice și practice cu o durată totală de cinci zile. Se consideră că orice membru al unui tribunal pentru litigii de muncă care nu își încheie formarea profesională inițială în termen de 15 luni de la prima zi a celei de a doua luni care urmează numirii sale a demisionat.

Membrii tribunalelor pentru litigii de muncă urmează, de asemenea, șase săptămâni de formare profesională continuă pe durata mandatului lor de patru ani.

Ministerul Ocupării Forței de Muncă este responsabil de organizarea acestei formări.

Norme de conduită

Membrii tribunalelor pentru litigii de muncă depun un jurământ. Aceștia sunt supuși normelor de conduită care revin judecătorilor: independență, imparțialitate, demnitate și probitate și trebuie să acționeze astfel încât să înlăture orice îndoială legitimă în această privință. De asemenea, aceștia sunt obligați să respecte confidențialitatea procesului decizional.

Decretul nr. 2016-1948 din 28 decembrie 2016 privind etica profesională și procedurile disciplinare pentru membrii tribunalelor pentru litigii de muncă, adoptat în aplicarea Legii nr. 2015-990 din 6 august 2015 privind creșterea, activitatea și egalitatea de șanse economice, a introdus în Codul muncii un nou articol R.1431-3-1, încredințând Consiliului Suprem al membrilor tribunalelor pentru litigii de muncă (*Conseil supérieur de la prud'homie*) sarcina elaborării unui cod de conduită pentru membrii tribunalelor, care trebuie publicat.

Codul de conduită a fost aprobat de Consiliul Suprem al membrilor tribunalelor pentru litigii de muncă la 26 ianuarie 2018.

Statut

Membrii în exercițiu ai tribunalelor pentru litigii de muncă beneficiază de un statut de salariat protejat, ceea ce înseamnă că nu pot fi concediați fără autorizarea prealabilă a inspectoratului de muncă, precum și de dreptul de a absenta în timpul programului de lucru.

Astfel de absențe sunt considerate timp de lucru efectiv și, ca atare, sunt remunerate de angajator și acoperite de asigurările sociale. În consecință, timpul petrecut desfășurând activități profesionale în cadrul tribunalului pentru litigii de muncă în timpul orelor de lucru nu atrage după sine nicio pierdere a salariului sau a prestațiilor. Angajatorul îi se rambursează salariul de către stat.

Reprezentanții angajatorilor și angajații tribunalului care nu fac parte din categoria de mai sus (persoane aflate în căutarea unui loc de muncă, pensionari, membri care își desfășoară activitatea în cadrul tribunalului în afara programului lor de lucru) sunt remunerați pentru perioadele de lucru la un nivel stabilit prin decret (*décret*).

Cheltuielile lor de deplasare pot fi, de asemenea, rambursate.

Judecătorii din cadrul instanțelor comerciale

Există 134 de instanțe comerciale de prim grad de jurisdicție răspândite pe întreg teritoriul Franței metropolitane, cu excepția regiunii Alsace-Moselle (unde o secție a tribunalului regional gestionează litigiile comerciale în temeiul unei excepții în temeiul legislației locale) și nouă instanțe comerciale mixte în teritoriile de peste mări.

Instanțele comerciale soluționează litigiile dintre comercianți sau dintre comercianți și societățile comerciale, precum și litigiile privind tranzacțiile comerciale.

Judecătorii din cadrul instanțelor comerciale (*juges consulaires*) sunt comercianți sau administratori de întreprinderi. Prin urmare, aceștia au experiență profesională în afaceri.

În prezent, există peste 3 400 de judecători în cadrul instanțelor comerciale.

Aceștia sunt aleși de colegii lor în cadrul unor alegeri anuale în două etape.

Aceștia sunt aleși pentru un mandat inițial de doi ani. Ulterior, pot fi realeși pentru un mandat de patru ani în cadrul aceleiași instanțe sau al oricărei alte instanțe comerciale, în limita a patru mandate, cu excepția președintelui aflat la sfârșit de mandat, care poate fi reales pentru un al cincilea mandat numai în calitate de membru al completului de judecată.

Aceștia depun un jurământ și sunt supuși aceluiași cod de conduită ca magistrații de profesie.

Aceștia își desfășoară activitatea ca voluntari. Pentru a-și exercita atribuțiile, aceștia trebuie să fie disponibili și pregătiți să își asume un angajament personal, în special prin participarea la formarea profesională inițială și continuă indispensabile.

Legea 2016-1547 din 18 noiembrie 2016 privind modernizarea sistemului de justiție pentru secolul XXI a introdus o reformă majoră a statutului judecătorilor din cadrul instanțelor comerciale. În special, aceasta a revizuit dispozițiile privind codul de conduită și procedurile disciplinare și a consolidat statutul profesional al acestora prin introducerea unei formări profesionale inițiale și continue obligatorii oferite de colegiul național al sistemului judiciar.

Asesorii tribunalelor pentru probleme de securitate socială

Asesorii tribunalelor pentru probleme de securitate socială (*tribunaux des affaires de la sécurité sociale*) sunt desemnați pe o perioadă de trei ani de către prim-președintele curții de apel dintr-o listă prezentată în cadrul fiecărui tribunal, de către directorul biroului regional pentru probleme de tineret, sport și coeziune socială la propunerea celor mai reprezentative organizații comerciale și profesionale.

Legea din 18 noiembrie 2016 privind modernizarea sistemului de justiție pentru secolul XXI a eliminat tribunalele pentru probleme de securitate socială și a transferat stocul de cauze al acestora începând cu 1 ianuarie 2019 către tribunale regionale special desemnate. Asesorii vor audia cauzele în cadrul acestora.

Asesorii tribunalelor pentru contenciosul în materie de invaliditate

Asesorii tribunalelor pentru contenciosul în materie de invaliditate (*tribunaux du contentieux de l'incapacité*) sunt numiți pentru un mandat de trei ani de către prim-președintele curții de apel în jurisdicția căruia își are sediul tribunalul, de către directorul biroului regional pentru probleme de tineret, sport și coeziune socială la propunerea celor mai reprezentative organizații comerciale și profesionale.

Legea din 18 noiembrie 2016 privind modernizarea sistemului de justiție pentru secolul XXI a eliminat tribunalele pentru contenciosul în materie de invaliditate și a transferat stocul de cauze al acestora începând cu 1 ianuarie 2019 către tribunale regionale special desemnate. Asesorii vor audia cauzele în cadrul acestora.

Asesorii completelor de judecată pentru probleme de securitate socială din cadrul tribunalelor regionale

Începând din 1 ianuarie 2019, acești asesori își desfășoară activitatea în cadrul completelor de judecată din cadrul tribunalelor regionale special desemnate pentru soluționarea litigiilor în materie de securitate socială și asistență socială.

Aceștia sunt numiți pentru o perioadă de trei ani de către prim-președintele curții de apel, după consultarea președintelui tribunalului regional, fiind selectați de pe listele întocmite pentru instanța respectivă de către prefect în urma propunerilor celor mai reprezentative organizații comerciale și profesionale.

Candidații trebuie să fie cetățeni francezi, trebuie să aibă vârsta de cel puțin 23 de ani, trebuie să îndeplinească condițiile pentru a fi membri ai juriului, nu trebuie să fi fost găsiți vinovați de săvârșirea unei infracțiuni în temeiul Codului rural și al pescuitului maritim sau al Codului de securitate socială și nu trebuie să fie membri ai consiliului de administrație al unei organizații de securitate socială sau de asigurări de sănătate. Atribuțiile acestora sunt compatibile cu atribuțiile membrilor unui tribunal pentru litigii de muncă.

Asesorii tribunalelor pentru minori

Asesorii tribunalelor pentru minori (*tribunaux pour enfants*) sunt numiți de ministrul justiției pentru o perioadă de patru ani dintr-o listă de candidați prezentată de prim-președintele curții de apel la care este atașat tribunalul pentru minori.

Candidații trebuie să fie cetățeni francezi, să aibă vârsta de cel puțin 30 de ani și să aibă un interes deosebit, în orice calitate, în ceea ce privește chestiunile referitoare la tineri.

Asesorii tribunalelor paritare în materie de arendare

Asesorii tribunalelor paritare în materie de arendare (*tribunaux paritaires des baux ruraux*) sunt numiți pentru o perioadă de șase ani de către prim-președintele curții de apel, pe baza listelor întocmite pentru tribunalul respectiv de către prefect în urma propunerilor celor mai reprezentative organizații profesionale sau de proprietari.

Printre aceștia se numără proprietarii care nu sunt și arendași, precum și arendașii care nu sunt și proprietari, împărțiți, după caz, în două secții ale unui tribunal comun, o secție cuprinzând proprietarii și arendașii care fac obiectul unor contracte de arendare, iar cealaltă secție cuprinzând proprietarii și arendașii care fac obiectul unor contracte de exploatare în participațiune.

Candidații trebuie să fie cetățeni francezi, să aibă vârsta de cel puțin 26 de ani, să nu fi fost privați de drepturile lor civile, civice sau profesionale și să fi fost proprietari sau arendași în temeiul unui contract de arendare sau de exploatare în participațiune timp de cel puțin cinci ani.

Grefierii

Grefierii (*greffiers*) sunt specialiști în proceduri juridice care asistă judecătorii la întocmirea documentelor judiciare și sunt responsabili de autentificarea actelor instanței, în cazul în care legea impune acest lucru.

Grefierii lucrează în strânsă colaborare cu judecătorul, contribuind la pregătirea și instrumentarea cauzelor și efectuând cercetări juridice. În conformitate cu instrucțiunile judecătorilor, aceștia redactează proiecte de decizii și motive. În cadrul furnizării de servicii de informare și asistență pentru public, grefierii pot fi însărcinați cu furnizarea de informații, orientări sau asistență utilizatorilor în îndeplinirea formalităților sau procedurilor judiciare. Acestora li se pot încredința, de asemenea, sarcini de formare profesională.

Cele mai multe atribuții ale unui grefier sunt exercitate în diferitele departamente ale instanțelor. În funcție de importanța și structura instanței, grefierii pot ocupa funcții de conducere în calitate de șef al grefei, adjunct al șefului grefei sau șef de secție a grefei.

Grefier șef PDF (378 Kb) [en](#)

Grefier PDF (375 Kb) [en](#)

La 1 ianuarie 2018, Departamentul pentru resurse umane al Ministerului Justiției din cadrul grefelor administra 10 931 de angajați, dintre care 9 368 au fost repartizați în instanțe.

Avocații

Avocații (*avocats*) sunt profesioniști din domeniul juridic, considerați auxiliari în instanță, iar profesia de avocat este o profesie liberală și independentă.

Norme care îi guvernează sunt în principal stabilite în Legea nr. 71-1130 din 31 decembrie 1971 privind reformarea anumitor profesii judiciare și juridice și în Decretul (*décret*) nr. 91-1197 din 27 noiembrie 1991 privind organizarea profesiei de avocat. Legea nr. 90-1259 din 31 decembrie 1990, care a modificat Legea din 1971, împreună cu ordonanțele sale de punere în aplicare, a creat o nouă profesie de avocat (*avocat*) prin fuzionarea profesiilor existente de avocat (*avocat*) și de consilier juridic (*conseil juridique*). Legea din 25 ianuarie 2011 de reformare a reprezentării juridice în fața curților de apel a fuzionat, la rândul său, funcțiile de avocat și de reprezentant legal la curtea de apel (*avoué près les cours d'appel*).

În cursul activității lor zilnice, avocații au două funcții: prima, de a asista și reprezenta clienții în instanță (funcție judiciară) și a doua, de a oferi consiliere juridică și a elabora instrumente juridice (funcție juridică).

În temeiul dispozițiilor articolului 4 alineatul 1 din legea din 31 decembrie 1971, avocații dispun de un cvasi-monopol în materie de asistență juridică și reprezentare a părților, de inițiere a procedurilor și de pledoarie în fața instanțelor și organelor jurisdicționale sau disciplinare de orice natură.

Nu există o asociație națională a avocaților, întrucât avocații doresc ca toate barourile să fie reprezentate în mod echitabil. Există 16 barouri (*barreaux*) în Franța metropolitană și în teritoriile de peste mări, fiecare pe lângă un tribunal regional (*tribunal de grande instance*), fiecare fiind condus de un președinte (*bâtonnier*) și gestionat de un consiliu al baroului (*conseil de l'ordre*); rolul consiliului baroului este de a aborda toate aspectele legate de exercitarea profesiei, de a se asigura că avocații își îndeplinesc responsabilitățile și de a le proteja drepturile.

Consiliul Național al Barourilor (*Conseil national des barreaux* — CNB), înființat prin Legea din 31 decembrie 1990 (articolul 15), este un organism recunoscut ca fiind de utilitate publică (*établissement d'utilité publique*) și are personalitate juridică; acesta este responsabil pentru reprezentarea profesiei juridice în relațiile cu autoritățile publice și pentru a se asigura că normele și utilizările profesiei sunt armonizate.

Consiliul Național al Barourilor are un site care oferă tuturor acces gratuit la informațiile privind organizarea profesiei, chestiunile de interes pentru profesie, precum și un registru al tuturor avocaților înscrși în barourile din Franța. Majoritatea barurilor mai mari au propriile site-uri, care sunt gratuite și accesibile tuturor; adresele acestora apar în registrul asociațiilor barourilor, disponibil pe site-ul CNB.

CNB elaborează norme naționale de conduită prin intermediul unor decizii de reglementare publicate în Monitorul Oficial și direct aplicabile avocaților.

Avocații din cadrul celor două instanțe supreme ale Franței - Consiliul de Stat și Curtea de Casație - constituie o profesie distinctă: aceștia sunt funcționari publici, numiți în funcție prin ordinul ministrului justiției, iar atunci când reprezentarea părților în fața instanțelor supreme este obligatorie, dețin dreptul exclusiv de reprezentare. Statutul lor este reglementat în principal de Ordonanța (*ordonnance*) din 10 septembrie 1817 care instituie ordinul avocaților la Consiliul de Stat și la Curtea de Casație, de Decretul (*décret*) nr. 91-1125 din 28 octombrie 1991 privind condițiile de acces la această profesie și de Decretul (*décret*) 2002-76 din 11 ianuarie 2002 privind deontologia profesiei.

Avocații din cadrul instanțelor supreme formează un barou sau ordin separat condus de un președinte asistat de către un consiliu al baroului format din 11 membri. Acest organism este responsabil de asigurarea disciplinei profesionale și reprezintă profesia.

Site-ul [Ordinului avocaților din cadrul Consiliului de Stat și al Curții de Casație](#) oferă mai multe detalii.

Există o bază de date în acest domeniu?

Există o bază de date gestionată de către Consiliul Național al Barourilor, pornind de la [lista avocaților înscrși pe listele fiecărui barou din Franța](#).

Este gratuit accesul la aceste informații?

Accesul la această bază de date pe site-ul [Consiliului Național al Barourilor](#) este gratuit.

Notarii

Organizarea

Notarul (*notaire*) este un funcționar public numit prin ordinul (*arrêté*) ministrului justiției. Cu toate acestea, profesia de notar este liberală și independentă.

Normele care guvernează această profesie sunt stabilite în principal în Legea din 25 Ventôse Anul XI (datată conform calendarului republican francez); Ordonanța (*ordonnance*) nr. 45-2590 din 2 noiembrie 1945; Decretul (*décret*) nr. 45-0117 din 19 decembrie 1945 privind organizarea profesiei de notar; Decretul (*décret*) nr. 73-609 din 5 iulie 1973 privind formarea profesională și condițiile de acces la profesia de notar; și în Decretul (*décret*) nr. 78-262 din 8 martie 1978 de stabilire a grilei tarifare a notarilor.

Această profesie este **organizată în camere notariale** departamentale și în consilii regionale care sunt responsabile de controlul notarilor și respectarea deontologiei din jurisdicția lor. Organul său reprezentativ pe plan național pe lângă autoritățile publice este **Consiliul Superior al Notarilor** (*Conseil supérieur du notariat*).

În afara rolului său de reprezentare pe lângă autoritățile publice, Consiliul Superior al Notarilor are atribuția de prevenire și de soluționare a litigiilor de ordin profesional între notarii care nu aparțin aceluiași consiliu regional. [Consiliul Superior al Notarilor](#) dispune de un site gratuit în cadrul căruia sunt descrise caracteristicile principale ale profesiei și care conține **un registru al notarilor și al camerelor și consiliilor departamentale și regionale**.

Rol și atribuții

Notarii sunt au competența de a **emite acte autentice cu caracter executoriu**, fără a fi nevoie să se obțină ulterior o hotărâre judecătorească.

Notarii au, de asemenea, o misiune de **consiliere** a persoanelor fizice și juridice, cu sau fără legătură cu redactarea de documente oficiale și, pe lângă activitatea lor principală, pot interveni în **administrarea bunurilor și în tranzacții imobiliare**.

Alte profesii juridice

Executorii judecătorești

Executorii judecătorești (*huissiers de justice*) sunt funcționari publici numiți în funcție prin ordinul (*arrêté*) ministrului justiției. Cu toate acestea, aceștia exercită o profesie liberală și independentă. Statutul lor este reglementat în principal de Legea din 27 decembrie 1923, de Ordonanța (*ordonnance*) nr. 45-2592 din 2 noiembrie 1945, de Decretul (*décret*) nr. 56-222 din 29 februarie 1956 și de Decretul (*décret*) nr. 75-770 din 14 august 1975.

Doar ei au permisiunea de a notifica actele de procedură și de a executa hotărârile judecătorești, precum și actele sau titlurile cu caracter executoriu. În plus, pot să întocmească procese-verbale de constatare fie la cererea instanțelor, fie la cererea unor persoane fizice. Pe lângă activitatea lor profesională principală, aceștia au și posibilitatea de a exercita activitățile de mediator, administrator imobiliar și agent de asigurări, după ce au informat camera regională a executorilor judecătorești de care aparțin, precum și procurorul general (*procureur général*) al curții de apel în jurisdicția căreia își desfășoară activitatea. Pentru acțiunile pe care le întreprind în materie civilă și comercială care intră în sfera lor de competență, executorii judecătorești sunt remunerați la rate fixe stabilite prin Decretul (*décret*) nr. 96-1080 din 12 decembrie 1996.

Această profesie este reprezentată de camerele departamentale și regionale în fiecare jurisdicție a curții de apel. Există o cameră națională care reprezintă întreaga profesie în relațiile cu autoritățile publice și soluționează litigiile dintre camere și dintre executorii judecătorești care nu aparțin aceleiași camere regionale. [Camera Națională a Executorilor Judecătorești](#) dispune de un site gratuit în cadrul căruia sunt descrise caracteristicile principale ale profesiei și care cuprinde un **registru al executorilor judecătorești**.

Ordonanța (*ordonnance*) din 2 iunie 2016 a creat noua profesie de executor judecătoresc (*commissaire de justice*) pentru a înlocui, începând din 1 iulie 2022, profesiile de executor judecătoresc și de adjudecător judiciar (*commissaire-priseur judiciaire*).

Ordonanța stabilește normele aplicabile executorilor judecătorești și prevede introducerea treptată a noii profesii până la 1 iulie 2022, prin dispoziții tranzitorii. Întrucât rolurile executorului judecătoresc și ale adjudecătorului judiciar sunt parțial similare și complementare, s-a decis raționalizarea organizării actuale a profesiilor și fuzionarea acestora în profesia de executor judecătoresc.

Normele care reglementează executorii judecătorești vor fi pe deplin aplicabile de la 1 iulie 2022. Începând din 1 iulie 2026, aceasta va înlocui complet profesiile anterioare: executorii judecătorești și adjudecătorii judicari care nu au urmat o formare specifică pentru a se califica drept executori judecătorești își vor înceta activitatea. Începând din 1 ianuarie 2019, Camera Națională a Executorilor Judecătorești (*Chambre nationale des commissaires de justice*) va înlocui camerele naționale ale executorilor judecătorești și, respectiv, ale adjudecătorilor judicari, pentru a pregăti alinierea treptată și ulterior fuzionarea celor două profesii.

Alți funcționari ai instanței

Grefierii instanțelor comerciale (*greffiers de tribunaux de commerce*) sunt funcționari publici a căror principală atribuție este asistarea membrilor instanței comerciale în timpul audierilor și a președintelui instanței cu privire la toate sarcinile administrative care îi revin. Aceștia gestionează grefa instanței și se

asigură că registrul comerțului și al societăților (*registre du commerce et des sociétés* — RCS), precum și registrele și dosarele instanțelor sunt menținute în mod corespunzător. Aceștia emit copii ale actelor judiciare, sunt depozitarii sigiliilor instanței și ai sumelor de bani depuși la grefă și întocmesc documentele ale grefei și alte documente formale care țin de competența lor.

Profesia este reglementată de articolele L.741-1 - R.741-1 din Codul comercial.

Profesia este reprezentată pe lângă autoritățile publice de către **Consiliul Național al Grefierilor Tribunalelor Comerciale** (*Conseil national des greffiers des tribunaux de commerce* — CNGTC). Acesta este un organism recunoscut ca fiind de utilitate publică (*établissement d'utilité publique*) și are personalitate juridică; acesta este responsabil de reprezentarea intereselor colective ale profesiei. Acesta organizează formarea profesională inițială și continuă a grefierilor și a personalului grefei, precum și examinările profesionale și facilitează și supraveghează stagiile de practică. Site-ul [Consiliului Național al Grefierilor Tribunalelor Comerciale](#) conține mai multe informații în această privință.

[Grefieri ai instanțelor comerciale](#) (366 Kb)

[Grefieri ai instanțelor comerciale care au încheiat un contract de muncă](#) (366 Kb)

Consilieri juridici/juriști

Profesia de **consilier juridic** (*conseil juridique*) a fost fuzionată cu cea de avocat (*avocat*) prin Legea nr. 90-1259 din 31 decembrie 1990.

Juriștii (*juristes*) care nu își desfășoară activitatea în calitate de avocați independenți (*avocats*), ci lucrează în întreprinderi nu intră sub incidența niciunei reglementări profesionale specifice.

Ultima actualizare: 10/01/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.